

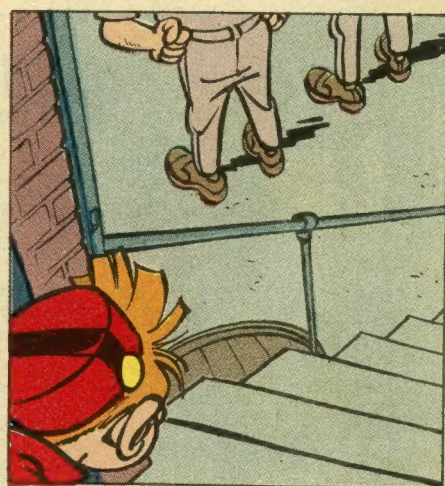
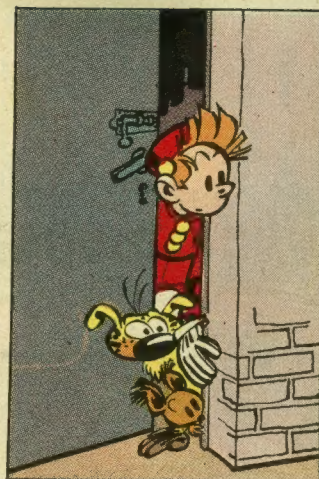
ROBBEDOES

Ai!!! DE BANDIETEN HERKENNEN

BUCK DANNY

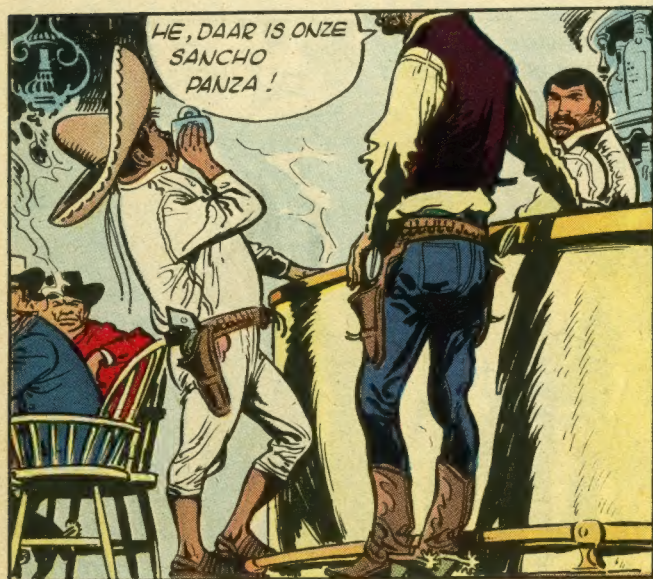
Weekblad. - 18e Jaargang. Nr. 833. - 15 Maart 1956. - 28 bladz.

JERRY SPRING

GILLAIN

JERRY SPRING

ROBINSON CRUSOË

— **E**N WAT zou je voor je verjaardag willen hebben?
Een vraag, die elk jaar terugkomt. Meestal weten we er geen antwoord op. En als we het wel weten, zwijgen we dikwijls, omdat... nu ja, die centen. Het is allemaal zo verschrikkelijk duur.

Oom en tante komen dan maar weer met een boek afzetten. Daar red je het altijd mee en die zijn altijd welkom. Menige rakker zal zo al een kleine bibliotheek bij elkaar hebben gescharreld, waar naast de prachtige Robbedoesalbums en de reeds verschenen deeltjes uit de reeks «De Wonderbare Wereld» werkjes staan van Jules Verne, Karl May. We lezen vlamme titels: Arendsoog en Witte Veder, het Schateiland, de Laatste der Mohikanen. De Kleine Lord en... Robinson Crusoë.

GEWONLIJK malen we er niet veel om als we een boek lezen, of de geschiedenis nu echt is of niet. Voor ons zijn al die helden echt. Ze leven. We zien ze. We ballen onze vuisten als er onrecht gebeurt. We slaan een zucht van verlichting als ze zich uit de penarie weten te redden.

Voor een boek, zoals dat van Daniel Defoe: «Robinson Crusoë» is het toch wel eens nuttig de «historische» waarde van de inhoud te bekijken. We vragen ons dus af of die Robinson enkel maar een held is, in de geest van de schrijver Defoe geboren of misschien toch werkelijk heeft bestaan.

Wat? Dachten jullie dat geleerden zich niet voor zo'n jongensboek interesseerden? Dan zijn jullie er ver naast. Grote koppen als een Ullrich, Dottin, Jacob, Moore hebben de Robinson-affaire tot en met bestudeerd. Voor zo'n prachtig en zo'n bekend boek is dat ook wel de moeite waard.

Eerst eens echter iets over de schrijver, Daniel Defoe. Hij was een Engelsman en leefde van 1659 tot 1731. Hij was de zoon van een slager, studeerde echter wat, ging daarna in de handel en reisde heel Europa rond. Bang uitgevallen was hij allerminst. Hij nam deel aan de opstand van Monmouth en vocht in het leger van Willem III. Schrijven deed hij ook, vooral op politiek gebied. Zijn boek «Robinson Crusoë» (1719) werd wereldberoemd.

WIE WAS nu eigenlijk deze Robinson? Heeft die ooit werkelijk geleefd? Of zijn al diens lotgevalen maar het product van de fantasie van een geniaal schrijver?

Er zijn geleerde bazen die beweren, dat Robinson zelf niet heeft bestaan, maar dat Defoe zich heeft laten «inspireren» door de avonturen van een matroos. Inspireren wil hier dus zeggen, dat de avonturen van die matroos Daniel Defoe op de gedachte gebracht heeft ze te vertellen, zij het dan op een boelende en pakkende manier, met veel verzinsels er omheen.

Die matroos heette Alexander Selkirk. Hij was een Schot. De vorige

week vertelden wij jullie over piraten... Wel, die Selkirk was er ook een. Ook hij was voor het aanbod bezweken om op die gemakkelijke wijze geld te verdienen. Alexander diende onder zeerover William Dampier. De heren kregen echter ruzie en Selkirk werd in September 1704 aan land gezet op een eenzaam, verlaten eiland: Juan Fernandez. Vier jaar heeft ie daar gezeten. In Februari 1709 werd hij door een Engels schip gevonden en opgepikt.

Er zijn dus geleerden, die beweren, dat deze Selkirk als model heeft gedient bij de schepping van Robinson Crusoë. Eenvoudige mensen en jongens als wij zullen dan dadelijk zeggen: «Nu, als die knappe koppen dat beweren, zal het wel waar zijn!» Maar andere knappe koppen knikken niet zo gauw van ja. Die denken: «Je kan me nog meer vertellen! We zullen jullie beweringen eens op onze beurt onderzoeken.»

Dat die Robinson zelf niet heeft bestaan, geloven ze allemaal. Het inmengen van Alexander Selkirk echter niet. Zoals echte geleerden gingen ze op alle kleinigheden letten, onder andere of de natuurbeschrijvingen van Defoe overeen kwamen met de natuur op het eiland, waar Selkirk had gezeten. Helemaal zo gek nog niet. Want als Defoe het verhaal van Selkirk had overgenomen, zou hij wel inlichtingen hebben gevraagd, hoe het land er uit zag, wat voor bomen er stonden, welke dieren er leefden.

Zo bijvoorbeeld doctor Semjonow. Hij onderwierp de eilanden — dat van Selkirk en dat van Defoe in diens boek — eens aan een nader onderzoek. Die door Defoe beschreven — en die inderdaad ook in de Atlantische Oceaan liggen, niet ver van de Orinokomonding — zijn zo klein en zo verschrikkelijk moerassig, dat je het er geen twee maanden uithoudt... Laat staan acht en twintig jaar, zoals Robinson Crusoë!

Verder spreekt Defoe over wijnranken, suikerriet en geiten. Die zijn niet op de eilanden van Robinson... te vinden.

WAAR KOMT die Robinson dan wel vandaan als het geen omgeschapen Selkirk is?

We zeiden al, dat Defoe ook een vechtersbaas was. Hij kwam bij Willem III hoog in de gunst. Kranten bestonden er in die tijd niet, maar Defoe liet vlugschriften drukken, die hij onder het volk verspreidde. Zo steunde hij zijn koning.

Maar Willem III stierf. Koningin Ann volgde hem op. Zij moest niets van Defoe hebben, beschouwde hem als een gevaarlijk individu en besloot hem uit de weg te ruimen. Hij werd aangehouden en veroordeeld. Hij moest aan de schandpaal. De mensen stroomden toe om de beruchte schrijver van de vlugschriften te zien. De schandpaal werd voor hem een triomf.

Natuurlijk werd hij al gauw weer veilig in de gevangenis gestopt. Hij was maar wat blij als zijn vrouw hem kwam bezoeken en zijn zoontje meebracht: hij was dol op de kleine Benjamin.

Defoe kwinde weg in de gevangenis. Tot de koningin hem vrijliet op voorwaarde, dat hij zou schrijven, zoals zij het wilde. Defoe stemde toe... Hij schreef en schreef, steeds zoals de koningin dat wilde en steeds tegen zijn eigen overtuiging in. Hij schaamde zich en ging weg. Zo raakte hij aan lager wal...

Benjamin werd groter. Hij wist niet waar vader zat, maar hoorde op zekere dag, dat vader de verkeerde weg was opgegaan. Wat een teleurstelling voor de jongen. Hij zocht vader op en begon ruzie te maken. Toen ging hij weg, de zee op en kwam nooit meer terug...

Waar was hij? Vergaan met het schip? Verdronken? Of ergens helemaal alleen als schipbreukeling? Defoe werd er gek van. Verbeeld je, dat Benjamin ergens alleen zat zoals die Alexander Selkirk... Maar in elk geval leefde hij dan nog en was er nog hoop op redding.

En zo ontwaakte in vader Defoe het verlangen om de geschiedenis van een schipbreukeling te schrijven. De held was Robinson Crusoë. Al het goede, dat de vader zijn zoon toewenste, liet hij Robinson overkomen. En voortdurend bleef hij hopen, dat zijn zoon ooit eens, zoals Robinson, terug zou komen...

Daniel Defoe werd beroemd door zijn boek. Hij werd schatrijk. Maar Benjamin kon hij niet vergeten. Hij begreep, dat de jongen was weggegaan omdat hij geen goede vader voor hem was geweest. Zo kwam hij ertoe boete te gaan doen. Hij gaf alles weg, werd landloper en stierf arm en vergeten.

Zo zie je, dat Defoe door twee dingen werd «geïnspireerd»: door de geschiedenis van Alexander Selkirk en het verdwijnen van zijn zoon Benjamin. Achter dat prachtige boek steekt het verdriet van een vader.

Tot de volgende week, beste rakkers en rakkeresjes!

SNUFFEL.

Onze Knollentuin

REGLEMENT

- Art. 1: Alle jongens en meisjes mogen hun knolletjes aan Snuffeltje sturen.
 Art. 2: Alle grappes, raadsels, tekeningen, gedichten, beschrijvingen of verhalen worden als knolletjes beschouwd.
 Art. 3: Wie ze helemaal zelf verzint, mag boven op zijn briefje vermelden: «Eigen werk». Wie op zijn elken manier navertelt, wat hij ergens gelezen of gehoord heeft, moet op zijn briefje schrijven: «Naverteld».
 Art. 4: Wie eensvondig een knolletje van iemand anders werpt, zal met schande overladen worden.
 Art. 5: Een goede raad: Kweek geen te dikke knollen.
 Art. 6: Tekennolletjes moeten in Oost-Indische (Chinese)inkt uitgevoerd worden op goed tekenpapier zonder lijntjes.
 Art. 7: Schrijf je knolletjes altijd op een afzonderlijk blaadje!

Er was eens een tuinman uit Zwolle
 Die kweekte petatters en knollen,
 En Snuffel, die zei:
 «Da's net wat voor mij,
 Een stokje er deur en 't zijn tollén.»

Mijn oude was versleten... Gezellig deuntje... en 't wilt niet meer weg. Vandaag ben ik in mijn sas. Ik heb er namelijk een nieuwe, spiksplinter-gloed-nieuwe. De oude was versleten... daar heb je het weer... laat me gewoon niet meer los. Maar versleten was-t-ie. Ik kon er aan trekken zo hard ik maar wou. Een nieuwe pijp dus. Zonder dat ben je maar één half-mens. Zeg nou eens zelf. Als je me wilt zien zitten, dan zal je wel verplicht zijn om met die schar van moeder een gat in dat rookgordijn te knippen. Enig middel! En kringetjes, dat ik er mee kan blazen! Heb je gewoon geen idee van, Kwabbernoot kan er zo zijn hoofd door steken. Doet-ie dan ook.

meenam, en haalde er een langwerpig voorwerp uit, dat in een doek was gewikkeld. Valentijn nam uit de doek een cylinder van blinkend metaal, bracht deze bij zijn oor en schudde er voorzichtig mee. Daarop vertrok zijn aangezicht tot een akelige grijns, waaruit de reizigers moesten begrijpen, dat een vreselijke angst hem had aangegrepen.

— Als wij maar zonder ongelukken Terhulpen bereiken! murmelde hij, alsof hij tot zichzelf sprak. Als we maar...

Een oude heer spitste het puntige oor en vroeg:

— Als we maar wat?

Zijn stem beefde.

— Wel, antwoordde Kwerps, je moet weten, dat er sommige dingen zijn, waarmee niet te spelen valt als men van zijn leven houdt.

— Dingen? Welke dingen? vroeg een jufrouw van rijpe leeftijd.

— De kracht van het atoom! zei Valentijn plechtig.

— Van het atoom? onderbrak een jonge man, die juist het verhaal had gelezen van de verschrikkelijke verwoestingen te Hiroshima.

— Ja, meneer, van het atoom! verduidelijkte Kwerps. Ik heb mijn leven besteed aan de studie van het atoom en ik denk eindelijk gevonden te hebben! Ja, ik wil niet dat ons land in geval van een dreigende nieuwe wereldoorlog zonder atoombomben zou staan. En binnenkort ga ik proeven nemen! Naar zee met mijn eerste bom.

— Maar..., fluisterden verscheidene reizigers tegelijk, is dat ding... een atoombom?

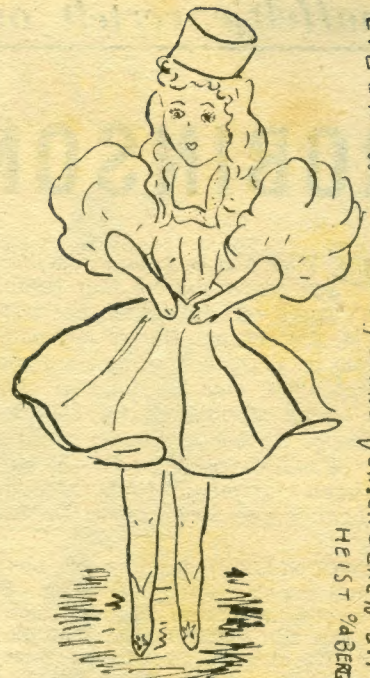
— Houdt gij u met de atoomkracht bezig?

— Wel, niet helemaal, zei Kwerps nederig. Ik heb geen bom gemaakt, die al onze steden in de lucht kan doen vliegen. Maar toch...

— Dat zal toch niet in de trein ontploffen?

— Ik... ik hoop het niet... hernam Valentijn. Maar ik vrees...

— Wat vreest ge?

EIGEN WERK VAN JEANNE VERSCHUEREN uit HEIST-OP-DEN-BERG

Eigen werk van JEANNE VERSCHUEREN uit Heist-op-den-Berg.

Misschien zal het ding eerder ontploffen dan ik dacht...

— Er uit! Vlucht! Gooi dat ding weg! riep men hem toe.

— Onmogelijk! zuchtte Valentijn. Bij de minste beweging ontbinden de atomen zich sneller en als ik beweeg, gaan trein en station in de lucht.

De reizigers van het bedreigde coupé sprongen als één man recht en drongen naar het portier. Juist zette de trein zich in beweging. Een tachtigjarige grijsaard vond zijn twintigjarige benen terug en hij sprong op het Perron voor al de anderen. Een zwaarlijvige dame liet haar paraplu staan om snel weg te lopen. Een boerin liet haar mandje met eetwaren in de steek. Een scholier vergat zijn boekentas, ook niet erg... Kortom, het was een algemene aftocht. Allen vonden nog een plaats in andere wagons, want zoals men weet, is het mense-

Voor ROBBEDOES-PAASNUMMER: zie blz. 23.

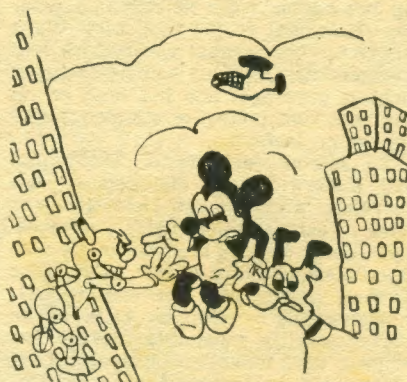
Sjarel — en dat is een kenner, weet je — Sjarel was er bijna jaloers om geworden. Hij heeft gelukkig het hart op de goede plaats en staat al enige weken aan een stuk keiharde knollen in een keiharde grond te planten. Ik had wel eens een heel klein beetje, lullak willen wezen, zo maar... om te zien. Hij niet! «Welke knollen vandaag, Snuffel?» Geen stokjes er door. Maak er nou geen toelletjes meer van. Zie je, zo is Sjarel. Goed hart. Houdt van jullie knollen of het zijn eigen kinderknollen waren. Daar gaat-ie dan... «Sjaaaaaarel!»

GEMASKERDE WREKER uit Maleizen heeft een gevaarlijke knol gekweekt. Je zou er van schrikken. Toch maar beter, dat hij eerst en vooral de grond in gaat. Hij kon eens ontploffen. «Sjaaaaaarel!» Oppassen, hoor, niet laten glippen!

DE ATOOMBOM

Zoals alle dagen ging Valentijn Kwerps lopend naar het station. Als een meteor sneelde hij de wachtzaal door, stootte de kaartjesknipper omver, terwijl hij hem zijn abonnement onder de neus duwde, wipte over het Perron Nr. 7 en zocht een plaats, waar hij op zijn gemak van Brussel tot Terhulpen zijn onderbroken slaap zou kunnen voortzetten. Alle plaatsen waren echter bezet. Maar hij raakte de kluts niet kwijt.

Hij trad dus de eerste de beste coupé binnen. Zonder haast, maar zeer voorzichtig opende hij de tas, die hij steeds op reis

Eigen werk van TARZAN uit Rotterdam.

— Dat de splitsing vanzelf verder gaat. Ik ben nogal ongerust, ziet ge. Toen ik thuis vertrok, was deze metalen buis nog koud en vast. Voel er eens aan... Wat denkt ge?

— Dat is warm! En luister nu eens. Wat hoor ik? Een licht geklots... Ja, het klotst!

— Dat vreesde ik, zei Kwerps. Misschien heb ik mij vergist in mijn berekeningen.

lijk lichaam elastisch! Toen ze daar groen en geel van schrik binnen sprongen, vroegen de andere reizigers wat er gebeurde.

Ondertussen had Valentijn Kwerps de stop van zijn thermosfles (de zogezegde atoombom) losgedraaid en hij goot in het kopje de warme koffie met melk en suiker, die zijn brave echtgenote voor hem had klaargemaakt. Hij haalde zijn boterhammen voor de dag. Want lui als hij was, had hij niet de tijd gehad om thuis te ontbijten! In de ledige coupé smaakte het best... een vrede, die hij zelfs in zijn eigen woning sedert lang niet meer gekend had, kwam over hem.

GEMASKERDE WREKER uit Maleizen.

Dat is puik, Gemaskerde. Ik zelf heb zitten schudden van de pret. Je voelt het aankomen. Maar dat het een thermosflesje was, dat had ik niet zo direct in de gaten. Een dot van een knol. Maar wil je er eens op letten je zinnen niet zo lang te maken voortaan?

Nu even ernstiger. **JACQIE BISSCHOPS** uit Stokkem heeft een dichtknol ingestuurd. Wat denken jullie er van? Luister maar. «Sjaaaarel!»

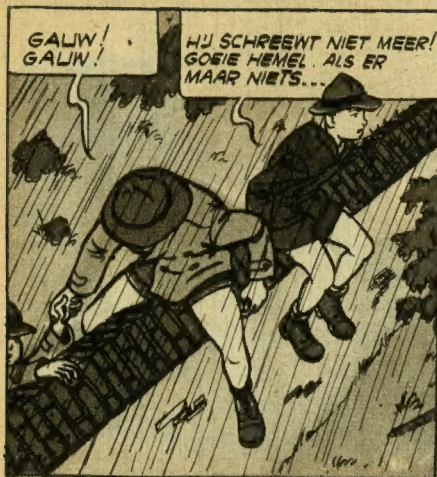
OORLOG

Een soldaat werd gedood.
 Door een vijand, die schoot:
 Toen lag daar de held
 Te midden van 't veld.

(Zie vervolg blad 23.)

De Beverpatroelje
DE ONBEKENDE
 UIT
VILLA MYSTERIE

WAT IS DAT?
O, MIJN OGEN!
WIE IS DAAR?

DAT LICHT IS
VERBLINDEND...

WAAR KOMEN DIE
VANDAAN??

NU BEGINT DE NARIGHEID OPNIEUW!

NIET
SCHieten!...
VRIENDEN!...
VRIENDEN!

ALSTUBLIEFT, HEREN! IK ZAL HET U LITLES-
GEN: HET IS EEN VERGISSING: WIJ ZIJN
GEEN DIEVEN! WE ZIJN VERDWAALDE PAD-
VINDERS... WE ZOCHTEN ENKEL IEMAND
DIE ONS...

SHUT UP!!⁽¹⁾

(1) ZWIJGEN.

MAAR HIJ PRAAT
GEEN NEDERLANDS...

COME ON, BOYS!...
THIS WAY!...
GO AHEAD!... (1)

DAT IS
ENGELS!...

(1) KOM, JONGENS, HIERHEEN, VOORUIT!...

VERDRAID!
KENT IEMAND VAN
JULLIE ENGELS?!...

GO AHEAD!!!

IK NIET!
IK OOK
NIET! NEE,
HOOR!

BEGREPEN!... VOORUIT, JONGENS! HIJ
LUKT ME ONGEDULDIG
TE WORDEN!

THIS WAY!

EN WELDR...

ACH, IK WIST WEL DAT HET
SLECHT AF ZOU LOPEN!...

DAAR IS DE
VILLA!...

WAT ZULLEN ZE MET
ONS DOEN?!...

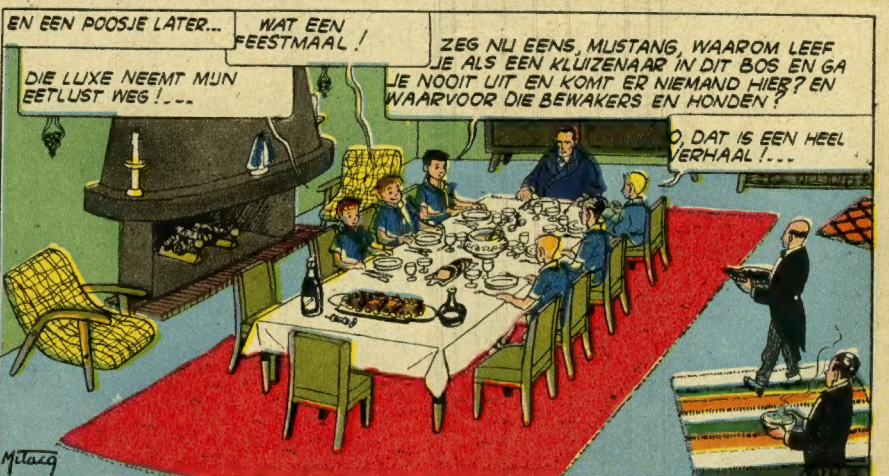
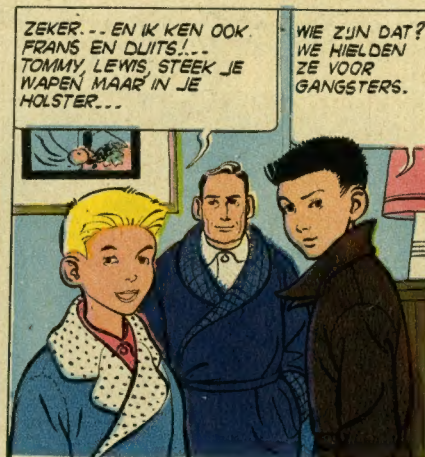
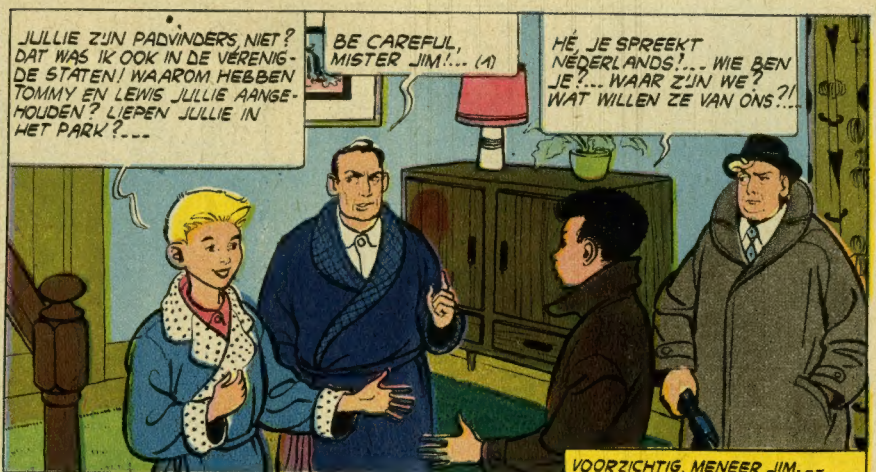
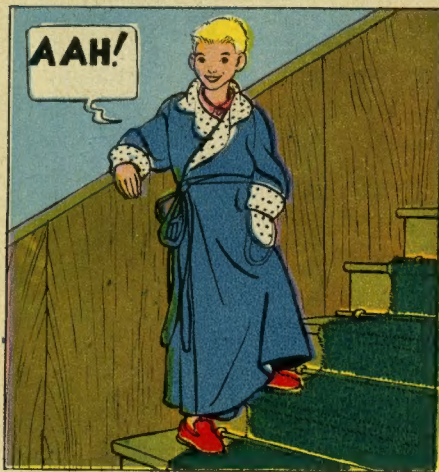
TWIJFEL MAAR NIET! DIT HUIS ZAL
EEN ROVERSHOL ZIJN... WIJ HEBBEN
ZE GESTOORD! DAT MUISJE KAN EEN
LELIK STAARTJE VOOR ONS HEBBEN!

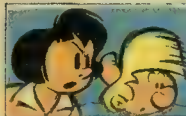

KORT DAARNA... WAT EEN LUXE!
WIE MAG HIER WONEN?

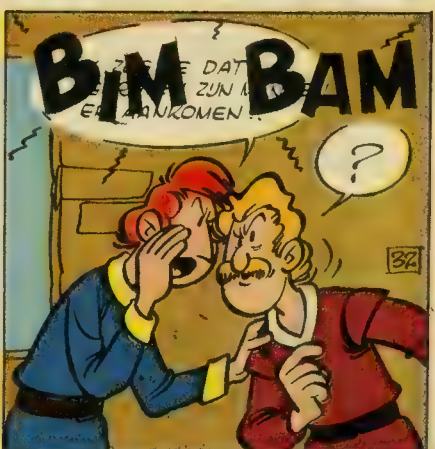
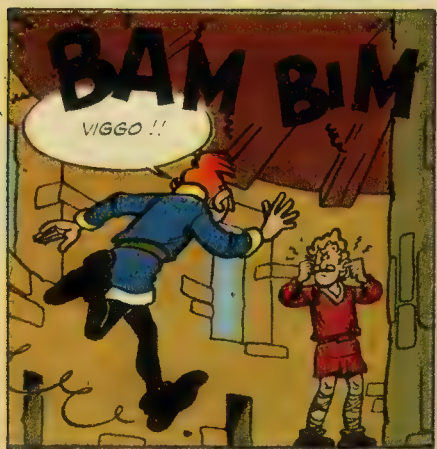
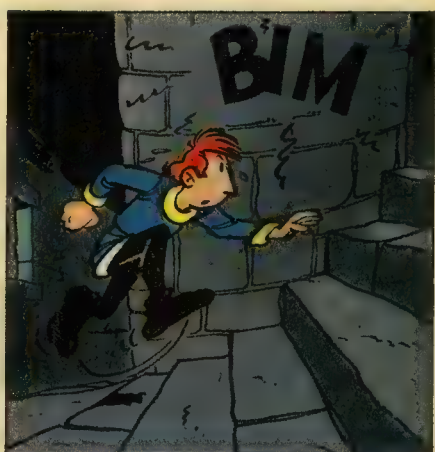

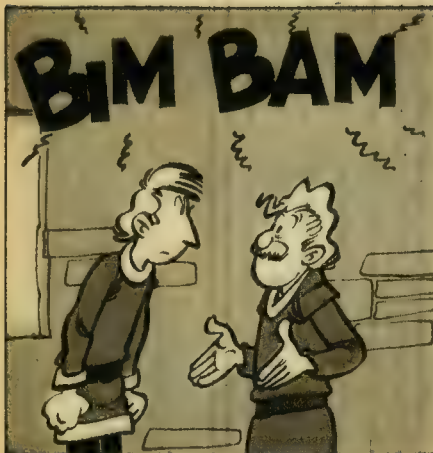
OOO!... WHAT
IS IT?
WIE ZIJN JULLIE?!...

De eed der Vikingen

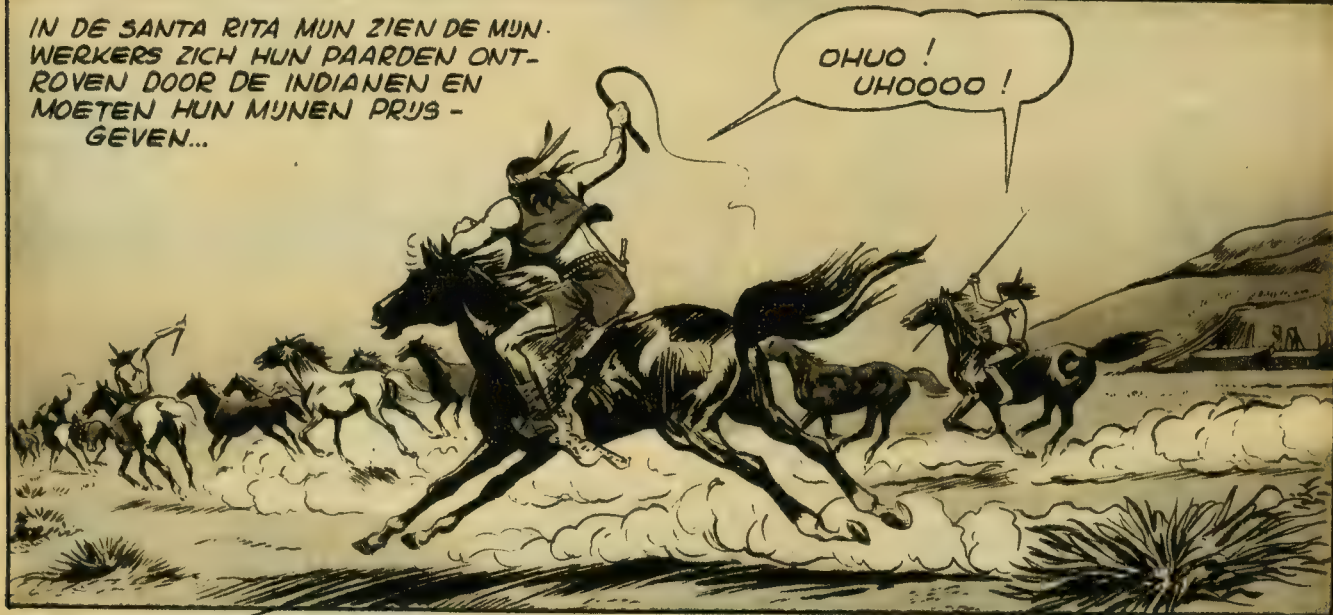

de GROTE APACHE

IN DE SANTA RITA MUN ZIEN DE MUN-
WERKERS ZICH HUN PAARDEN ONT-
ROVEN DOOR DE INDIANEN EN
MOETEN HUN MUNEN PRIJS -
GEVEN...

DE APACHEN VALLLEN
ALS ADELAARS OP
ALLE BEWOONDE
PLAATSEN AAN.

DE INDIANEN!

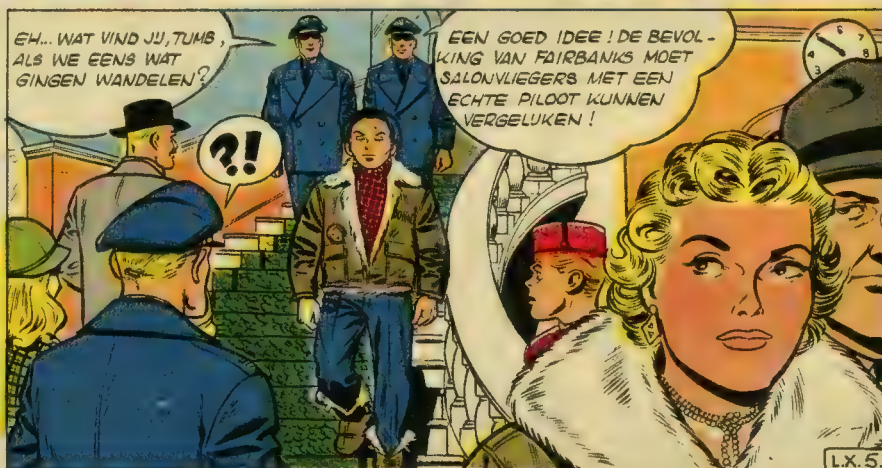
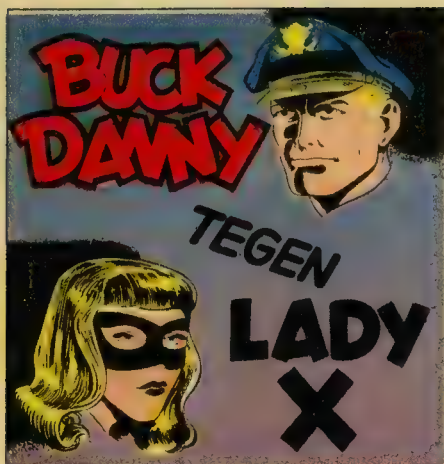

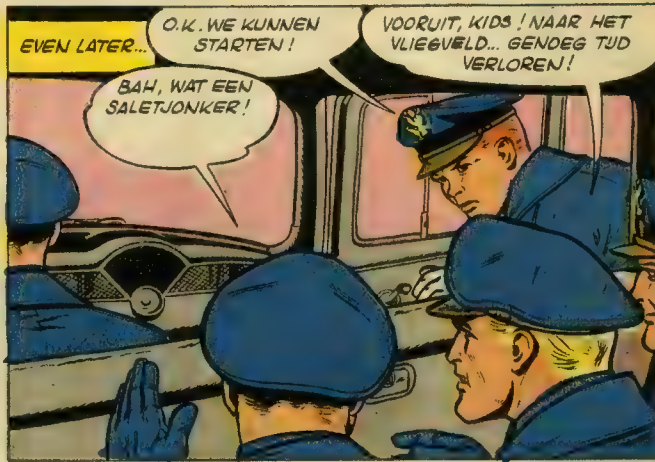
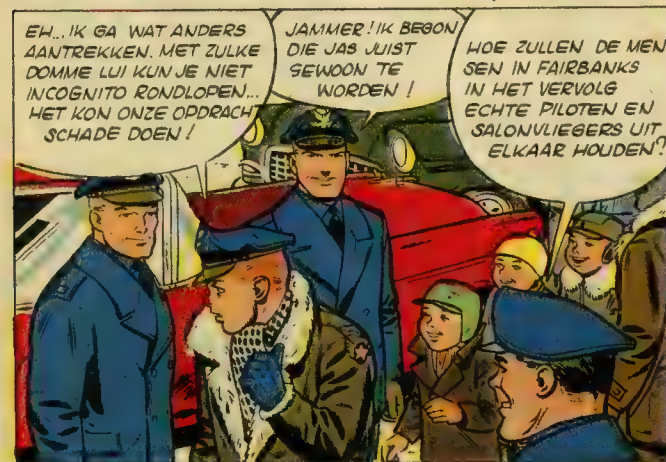
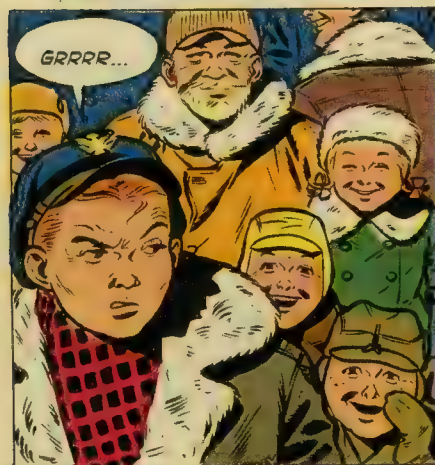
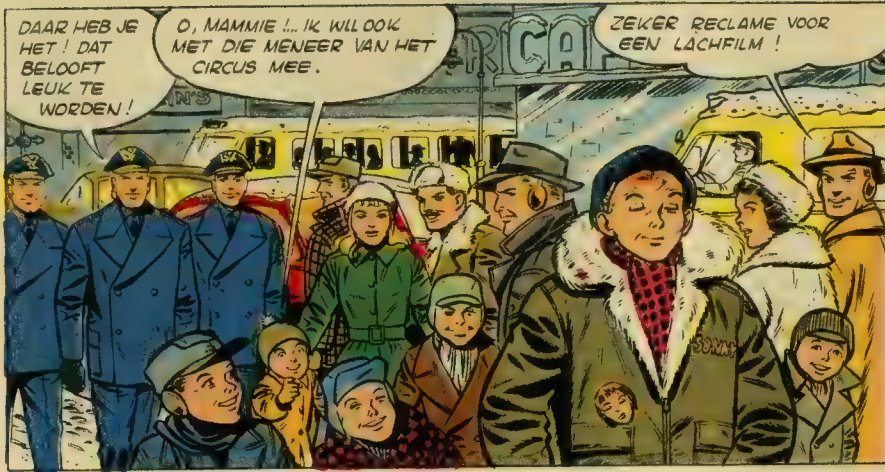
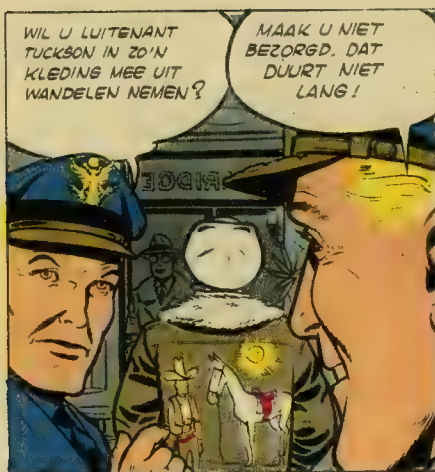
NIETS KAN HEN
STUITEN...

...ZELFS TUBAC, EEN
STADJE MET DUI-
ZENDEN INWONERS,
WORDT EEN
PROOI VAN DE
VLAMMEN.

(Wordt vervolgd.)

WITTE WOLF

DE INDIAN VAN DE SARCHIS-STAM, DIE IN HET GEBIED RONDOM HET CARIBOO-MEER WOONT VERWEERT ZICH DAPPER TEGEN DE WILDE DIEREN...

DE SARCHIS KIJKEN NIEUWSGERIG NAAR EDWARD... ZE HEBBEN GEEN KWAAD IN DE ZIN. MAAR DAT BEGRIJPT HIJ NIET. IMMIERS, RAVENPOOT IS DE SCHULD VAN ZIJN MOEDERS DOOD EN DE GEELMESSEN HEBBEN DE EXPEDITIE VAN ZIJN VADER AANGEVALLEN... DE JONGEN IS BANG EN WANTROUWIG EN TRACHT DE INDIANEN TE ONTVLUCHTEN...

NEE... IK WIL NIET NAAR JULIE TENT! GA WEG!

HET KLEINE B. EEK-GEZICHT MAG NIET ALLEEN IN DE SNEEUW BLIJVEN.

INSTINCTIEF SCHRIET HET WOLFSJONG TOE OM ZIJN VRIENDJE TE VERDEDIGEN...

DAAR, LELIJK MORMEL!

DOE HEM GEEN KWAAD!

EDWARD IS BEKAFEN WORDT DOOR RILLINGEN BEVANGEN. DENACHT IN DE SNEEUW HEEFT HEM KOORTS BEZORGD EN HIJ RAMMELT VAN DE HONGER. SCHERPE TAND NEEMT HEM ONDER ZIJN ARM EN DRAAGT HEM BEZWUND NAAR DE TENT VAN ZIJN STAMHOOFD BLAUWE SLANG.

VADER, ZAL DE BLANKE BROEDER GEHEZEN? ZAL HIJ IN ONZE WIGWAM BLIJVEN?

SHAWNESE'S TONG IS VEEL TE RAD. HIJ ZWIJGE EN LUIS-TERE.

NEKING, JE VERSTAAT DE GENEESKUNST. WAT ZAL ER VAN HET BLANKE KIND WORDEN?

ALLEEN MANITOE KENT IEDERS LOT. MAAR...

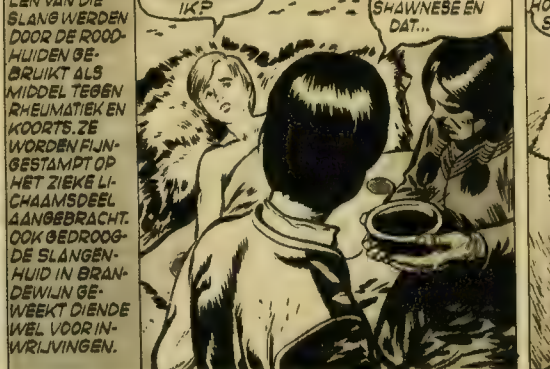
SHAWNESE, DE ZOON VAN HET OPPERHOOFD, HEEFT EEN GROTE BE-NEGENHEID VOOR DE EVEN OUDE BLANKE JONGEN OPGEVA!

MOEDER, U ZAL TOCH ALLES DOEN OM HEM TE REDDEN?

WEES GERUST, SHAWNESE: RINGSLANG-POEDER IS GOEDE MEDICIJN.

DE LUTWERPSELLEN VAN DIE SLAG WERDEN DOOR DE ROOD-HUIDEN GE-BRUIKT ALS MIDDEL TEGEN RHEUMATIEKEN KOORTS. ZE WORDEN FIJN-GESTAMPT OP HET ZIEKE LI-CHAAMSDEEL AANGEBRACHT. OOK GEDROOG-DE SLAGEN-HUID IN BRAN-DEWIJN GE-WEEST DIENDE WEL VOOR IN-WRIJVINGEN.

ENKELE MINUTEN LATER...

WAAR BEN IK?

BIJ BROEDERS. IK BEN JE BROER SHAWNESE EN DAT...

IS BLAUWE SLAG, MIJN VADER, HET OPPERHOOFD VAN DE SARCHIS.

HET BLEEKGEZICHT HOEFT NIET BANG TE ZIJN. IK BEN ZIJN VRIEND.

EDWARD IS NOG ZWAK EN VERSUFT, MAAR EEN SMEEKBEDE KOMT HEM OP DE LIPPEN

IK GELOOF U: MAAR ALS U MIJN VRIEND IS, HELP MEDA VADER TERUGVINDEN!

BLAUWE SLAG ZAL DAT DOEN. HIJ WEEET HOE SMARTELIJK EEN SCHEIDING TUSSEN VADER EN ZOON IS.

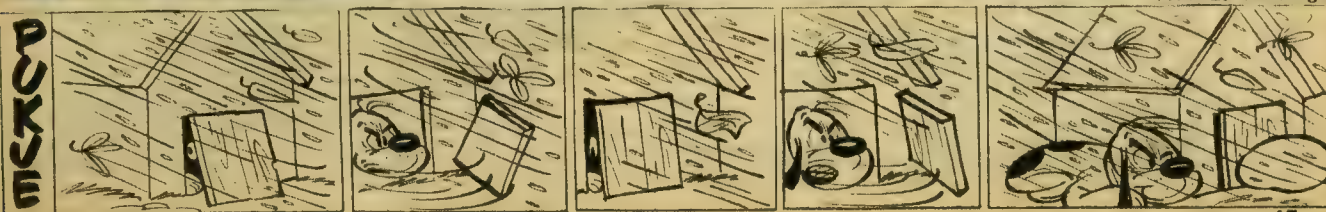
DE GEELMESSEN ZIJN INTUSSEN NAAR HUN DOORP TERUGGEKEERD. RAVENPOOT MOET ZICH ALS KRIJGS-HOOFD AAN HET OORDEEL VAN ZIJN STAM ONDERWERPEN. ALLE INDIANENSTAMMEN HADDEN TWEE HOOFDEN, EEN VOOR VREDESTIJD EN EEN VOOR DE OORLOG. DE EERSTE ERFOE ZIJN WAARDIGHEID, DE TWEEDE WERD GEKOZEN. EEN VER-SLAGEN KRIJGS-HOOFD WERD MET SCHANDE UIT ZIJN AMBT ONTSLAGEN.

RAVENPOOT IS NIET WAARDIG MEER DE DAPPERE KRIJGERS AAN TE VOEREN. NIJ, WITHOOFD ZEG HEM: VERLAAT ONZE JACHT-VELDEN EN DRAAG EENZAAM EN VERACHT UW SCHANDE MEE.

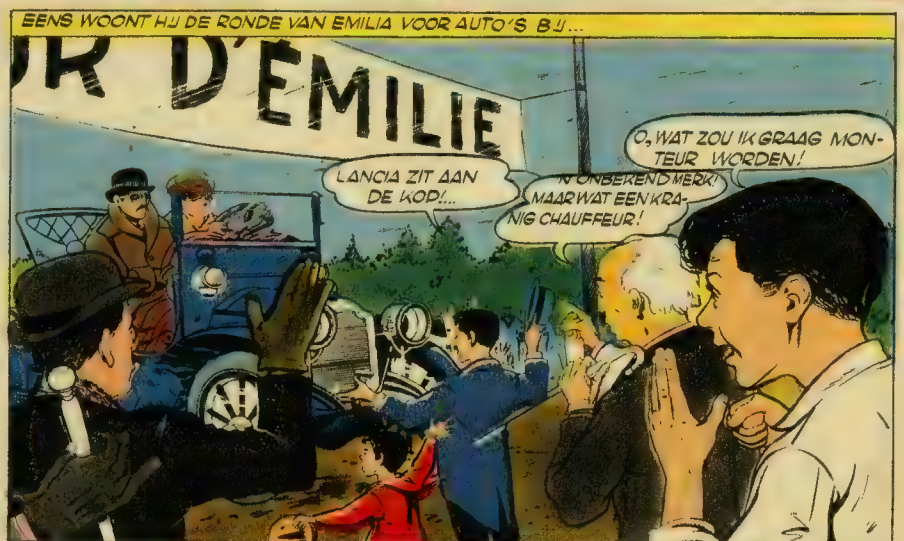
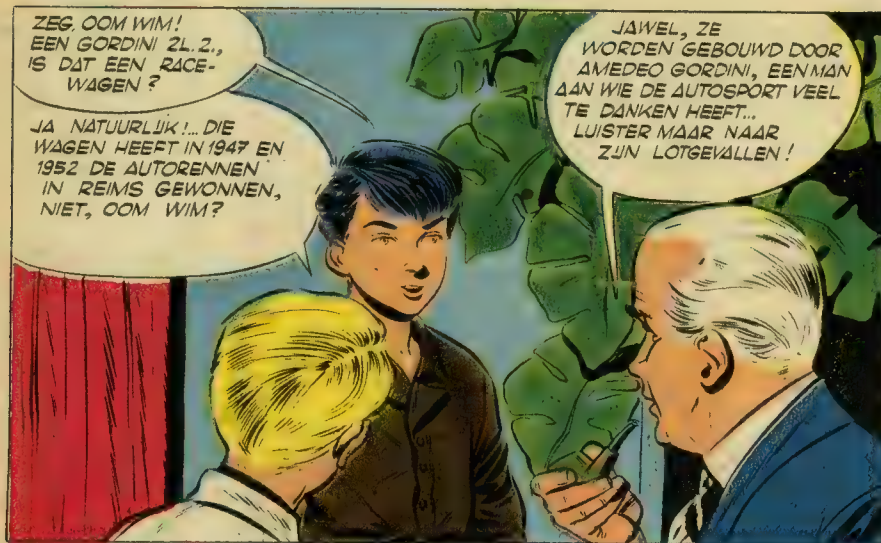
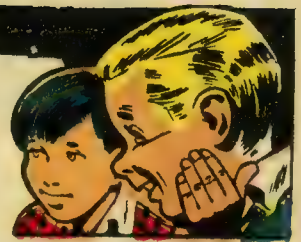
IN HET HART VAN DE UITGESTOTEN INDIANEN ONTALMT DE WRAAKZUCHT...

(Wordt vervolgd.)

GORDINI

HU GAAT AAN HET WERK EN 3 JAAR LATER START HIJ VOOR DE RACE PARIS-NIZZA.

DE BESTUURDER VAN DE FIAT 8RK. KENT ZIJN WAGEN.

HOE HIJ DIE BOCHTEN NEEMT!

HET IS GORDINI!...
DITMAAL MAG HIJ "DE
SNELHEIDSKONING" HETEN!

ONDANKS DE WONDEREN VAN SNELHEID VERLIEST HIJ DEZE RIT, WANT HIJ KENT
DE KNEPEN VAN HET TIJDOPNEMEN NIET.

LAAT VOORAL DE
MOED NIET ZAKKEN. VOLGENDE
JAAR WIN IK!

DOOR ZIJN ZOON GEHOLPEN BOUWT HIJ EEN
ROADSTER SIMCA FIAT 1100 CMC.

JA, IK WIL RACEWAGENS
MAKEN EN HARDRIJDEN.

WEDSTRIJDEN
ZIJN NU ZEKER UW
ENIGE ZORG,
PAPS?

NA MAANDEN ZWOEGEN BLIJKT HET
RES" TAAT SCHITTEREND.

HAALT UW FIAT WEL
45 PK., VADER?

48... EN ZONDER
COMPRESSOR.

HU BEGINT HIJ TE RACEN...MAAR HIJ IS ALLEEN,
ZONDER HULP EN OP DE TRIBUNES WIL
NIEMAND HEM HELPEN...

ALDO, VENT, JIJ
WORDT MIJN WERKTUIG-
KUNDIGE NU...

FIJN, VADER,
MAG IK DAN LATER
ZELF MEERJ-
DEN?

BIJ DE 24 UREN RIT TE SPA, TE ALGIERS EN REIMS, OVERAL WINT HIJ...

DITMAAL, BIJ DE GROTE PRIJS
VAN PROVENCE IS ZIJN NAAM
GEMAAKT!

MAAR IN LE MANS BELEEFT HIJ IN 1938 ZIJN
EERSTE TEGENSLAG.

GORDINI DIE MET SCADRON
SAMENRIJDT IN EEN 1100 CMC WORDT UITGE-
SLOTEN WEGENS HET OVERSLAAN VAN EEN
KEER TANKEN.

JAMMER! ANDERS HAD
HIJ GEWONNEN.

MAAR AAN HET EINDE VAN DE RIT...

VADER DE PLOEG AIMÉ-PLANTINAUX
HEEFT OP PUNTEN
GEWONNEN.!

DE EER IS GERED,
WANT ZE REDEN MET
EEN WAGEN VAN
MIJ.

BIJ DE 24 UURRIJ TE LE MANS IN 1939 BEHAALT HIJ
EEN KLINKENDE OVERWINNING. HIJ STAAT OP HET
TOPPUNT VAN ZIJN ROEM...

DITMAAL HEET JE DE AUTOKUNSTENAAR. KEREL...
DAT BEVALT ME BETER DAN
MIJN EERSTE BINAAM.

GORDINI VERLAAT SURESNES EN TREKT NAAR
PARIS, MAAR DE OORLOG STEEKT EEN
SPAAK IN HET WIEL...

LATEN WE DIE
GEDWONGEN
RUST TE BAAT
NEMEN EN
NIEUWE
MODELLEN
ONTWERPEN.

O, VADER
IK GELOOF
IN U.

1945. PARIS IS BEVRIJD. GORDINI HAALT ZIJN
110 SIMCA-GORDINI WEER VOOR DE DAG...

ZEKER BLIJ OM DIT
WEERZIEN?

NU EN OF, IK HEB HEM IN
GEEN VUUF JAAR
GEZIEN.

MAAR NU DE VERLOREN TIJD INHALEN. WE GAAN
ERAAN "KNUTSELEN" EN ER MEER PAARDEN-
KRACHT UITHALEN.

U LAAT ER GEEN GRAS OVER
GROEIEN...

IN 1947 GEEFT AMEDEO GORDINI
HET BESTUREN OP...

NU MOET JIJ ME AFLOSSEN, ALDO.
IK BEN TE OUD...

U OVERDRIJFT, MAAR WAT
FIJN VOOR U TE
"JUDEN!"

HET RACEN BLIJFT HEM BOSIEN...
1948 EN 1950 ZIJN DON-
KERE JAREN
VOOR HEM...

RAYMOND
SOMMER AAN
DE KOP... EEN BOT-
SING GEKREGEN... TER-
STOND NAAR HET ZIEKEN-
HUIS OVERGEBRACHT...

VANDAAG SOMMER IN CADOURS, 2 JAAR
GELEDEN WIMPLE IN ARGENTINIË... WAT
EEN VERLIES! MAG IK ALDO LATEN
DOORGAAN? HELAAS, DE VOORUITGANG
KOST DURE OFFERS!

HIJ WORSTELT MET ZWARE
GELDZORGEN EN WORDT IN 1951
RIDDER IN HET LEGIOEN
VAN EER...

34 JAAR NA HET BOUWEN VAN DE 1ste
AUTO WERD EEN GENIAAL CONSTRU-
CTEUR VERDIEND BELOOND.

Robbedoes-Paasnummer

DAT MAG JE NIET MISSEN ! Ongelofelijk, zo mooi ! Een juweeltje ! En... **44 BLADZIJDEN !!!** Nog vier meer dan met Kerstmis !

Natuurlijk zijn al jullie helden vertegenwoordigd. En er staan spelen in en... ssst ! Je zal het wel zien ! **LOOP NU DADELIJK NAAR DE KRANTENBEZORGER OF JE BOEK-HANDELAAR EN VRAAG HEM HET PAASNUMMER VOOR JE OPZIJ TE LEGGEN.** Wat een ramp als het uitverkocht zou zijn. Dus haast je !

Robbedoes-Paasnummer : 44 bladzijden, slechts 55 cent.
(abonné's : 50 cent.)

Onze Knollentuin

(Vervolg van bladz. 6.)

't Was koud in de loopgracht,
Toen viel de nacht ;
De vijand naderde zacht.
De soldaten kregen wat moed
En alles ging goed...

In de loopgracht was 't koud.
Er waren soldaten van jong en van oud.
De dag die men sleet,
't Was droefheid en leed.

Ineens kwam die schreeuw...
Toen vloog daar de meeuw.
Een soldaat die toen stierf,
Terwijl niemand hem aankijken dierf !

JACQIE BISSCHOPS uit Stokkem.

Er zit warempel lijn in. Alleen het rhytme, Jacqie. Wij, Kwabbernoot, Sjarel en ik

hebben het heel goed begrepen. Een tien met een griffel. Ga zo door ! Stuur nog eens gauw zo'n gedicht. We kijken er naar uit. Mogen we ? Of zullen we kou vatten ?
JEANNE MAHIEU uit Nieuwpoort stuurde ons het volgende grapje. Goede mop, hoor !
« Sjaaaarel ! Pak aan ! »

HET MIDDEL

Nini komt al wenend bij moeder :

— Moeder, moeder, ik kom juist van een beetje inkt te drinken.

Moeder. — Welk idee, Nini, drink rap een glaasje water om uw mond te spoelen.

Jan. — En eet dit stuk vleespapier.

Hoe vonden jullie dat ? Niet slecht, wat ? Zo, dat zit er weer op voor vandaag. De grond is zo hard en de knollen zo zwaar... Goed begin voor een gedichtje. Voor ik het vergeet. Hoe staat het met onze detectives ? Heeft er iemand nog niet geschreven ? In de vorige knollentuin stond immers een pikwegknol. Is er iemand, die het weet ? Niet allemaal tegelijk ! Denk er om. Ik wil mijn kleine weddenschap met Sjarel niet verliezen.

Nu de eervolle vermeldingen. Daar gaat-ie weer. Vooruit met de geit. Heideroosje uit Olen. Prachtige tekeningen. Gaan we beslissen in een van onze volgende knollentuintjes neerpoten. Winnelou uit St. Nikolaas stuurde ons een prachtig opstelknolletje. Buitengewoon. Sjarel wil hem plaatsen: Kan gebeuren. Een van onze trouwste rakkers is wel Robin Hood uit Gentbrugge. Hood, ik vergis me, Hood af voor Hood. Ik vind je tekeningen werkelijk fijn. 't Doet me altijd goed, ze te bekijken.

Snuffel heeft je tekening ontvangen. Kleene Bever. Ze ziet er keurig uit. Stuur ons nog eens wat ? Spip uit Oostende. Het is waarachtig een heel toneelspel. Kwabbernoot heeft er erg om moeten lachen. Had zeker een kwaad geweten. Let eens op. De Bast Robert uit Dilbeek. Je tekenknol doet hier de ronde... Blijf sturen. Jean Mermoz sluit voor vandaag weer de rij.

Ik ga er een punt aan zuigen. Aan mijn pijp natuurlijk. Vat geen kou. En denk nog eens aan Snuffel en zijn knollentuin. Vergeet Sjaaaarel niet. En dan maar tot de volgende week. Daaaag !

ROBIN HOOD 54754 LEOPOLDSBURG

Eigen werk van ROBIN HOOD uit Leopoldsburg.

Eigen werk van VAN STE uit St. Nikolaas.

BONTE POMA

SNUFFEL.

Eigen werk van BONTE POMA uit ????

MISSON,

een Zwartbaard met manieren.

Jullie hebben al heel wat verhalen over zeerovers gehoord. Voor de meesten onder jullie zijn ze allemaal een beetje van het slag van Zwartbaard. In je hart heb je er misschien een beetje bewondering voor. Maar je bent er gloeiend tegelijk van overtuigd, dat als je zo'n heerschappij moest tegenkomen, je toch liever een straatje om ging. Zwartbaard, was allesbehalve een engel. Hij was een drinkeboer. Drinkeboer vind ik zelfs wat zacht uitgedrukt. Hij dronk als de zee, die hij onveilig maakte.

Zwartbaard was trouwens een verschrikkelijke verschijning. Hij heette eigenlijk Teach, maar al heel gauw was die baard van hem net zo berucht, als een eeuw later het hoedje van Napoleon. Op zijn manier was hij misschien wel dapper, maar wee hem, die in zijn handen viel. Het werd gewoon een plaag. Het was warempel geen wonder, dat een hele vloot op hem werd afgestuurd. Ze zaten dermate achter hem aan, dat hij op de duur de dans toch niet meer kon ontspringen. Hij ging dan ook voor de bijl, zoals zijn beruchte voorgangers. Hij zelf sneuvelde « op het veld van eer », maar zijn bemanning, die er het levend van afbracht, werd... opgeknoopt.

Ik vertel jullie dit verschrikkelijke verhaal van die nog verschrikkelijker Zwartbaard, om jullie kennis te laten maken met de vreemdste, braafste zeerover, die er ooit over de zee voer. Hij heette Misson en was van adel en stamde uit een oud Frans geslacht uit de Provence. Als jongen studeerde hij zo goed en hij was zo knap, dat de koning van Frankrijk hem een officiersbetrekking aanbood. Zijn vader, een van die oude strenge Franse graven, kon met recht en rede trots op hem zijn. Maar zoonlief stelde hem yreselijk teleur, toen hij zijn papa aan het verstand bracht, dat hij liever geen soldaatje wilde spelen. « Hij had nu eenmaal de zee in het bloed. Zijn lust en leven was varen. » Vriendelijke woorden hielpen al evenmin als bedreigingen. Toen de oude graaf zag, dat na een paar dagen, de jonge Misson zijn toestemming. Als hij geweten had, wat later zijn zoon zou uitspoken, had hij zich zeker nog eens bedacht. De ideeën, die Misson er op nahield, waren wel wat ongewoon.

Door zijn vader, die op goede voet stond met de koning, werd hij adelprijs op het Franse oorlogsschip La Victoire. Hij ging de wijde wereld in.

Hij vertrok naar Marseille en scheepte zich in. De Middellandse zee was in die dagen een gevaarlijke zee. Ze was vergeven van zeerovers. Geen schip kon Algiers en Salee zonder risico voorbij komen. Het was dan ook geen wonder, dat na een paar dagen, de jonge Misson zijn vuurdoop kreeg. Een piraat uit Salee zag er geen been in om het Franse oorlogsschip aan te vallen. Een geweldig gevecht van man tegen man volgde. De piraat moest er aan geloven, Misson vocht als een leeuw en werd bevorderd... Dit vooral besliste over zijn verdere loopbaan. De volgende reis, maakte hij als kaper. De eerste stap was gezet.

Nu kreeg Misson de smaak pas goed te pakken en toen tijdens een gevecht met een Engels schip de « Worcester » de kapitein sneuvelde, had je de poppen aan het dansen. Misson werd kapitein en... veranderde in ZEE-ROVER.

De bemanning vond dat een uitstekend idee. Ze dachten op die manier gauwer rijk te worden en Misson was een toffe vent. Je zou hem de sleutels van de brandkast in bewaring hebben gegeven.

Misson was dus piratenkapitein, maar een rare!

Het eerste probleem, dat hij op zijn manier afhandelde, was de keuze van de vlag. De bootsman, Mathew, de kaalkop, stelde de klassieke zwarte vlag voor. « Een doodskop, daar waren de eerbare koopvaarders doodsbenauid voor. Zo was succes altijd verzekerd! » Misson dacht er anders over. Hij verzekerde kort maar bondig, dat ie eigenlijk geen zeerover was, maar een beroep uitoefende, dat bij de wet verboden was. De vlag werd wit en in plaats van een Magere Hein prijkte er « VRIJHEID ». Een opvatting als een andere.

Als we de ideeën, die Misson er op na hield onder de loupe nemen, dan lijkt het wel of we de generale repetitie van de Franse Revolutie lezen. De eerste, die dat merkte, was kapitein Thomas Butler, die direct daarop in handen van Misson viel. De piraten pikten een paar vaten rum weg en sleepten hier en daar wat in de wacht. Maar de slachtoffers mochten zelfs hun kleren houden, iets wat Butler wel het zotste vond, dat hij ooit had meegemaakt. Hij had nog nooit zo'n eerlijke en sympathieke zeerover gezien. Hij mocht zelfs en nog wel op zijn eigen schip vertrekken. Om zijn dankbaarheid te tonen, liet Butler de hele equipage op het dek aantreden. Drie hoera's werden er voor de brave Misson uitgebracht. Was me dat een rare snijboon!

Misson voer verder. Het volgende schip was een Hollander, de « Nieuwstadt » uit Amsterdam. Het was een vette kluit. Er was goud aan boord. Daar legde Misson eenvoudig beslag op. Vooral toen hij er achter kwam, dat de Hollander achttien neger-slaven aan boord had. Voor die tijd heel gewoon. Zijn woede kende geen grenzen.

Slaven bestonden er voor hem niet. Hij liet ze onmiddellijk vrij! Het schijnt, dat zijn woorden nogal een grote indruk maakten, want een stel Hollandse matrozen wilden bij Misson blijven. Ze bleven. Die Hollanders dachten zeker, dat ze bij een beter soort Zwartbaard aan boord waren. Ze hadden het mis. Een beestenbende aan boord? Dan waren ze bij Misson aan het verkeerde adres! Ze vloekten en dronken. Allemaal dingen waar Misson niet tegen kon. Hij stak daar een stokje voor. Vloeken en dronkenschap werd eenvoudig met de dood gestraft. Een paardenmiddel, maar het hielp. Hij had een naam hoog te houden, zeerover of niet.

Zondags werd er geen schip lastig gevallen. Hij roofde alleen als het nodig was en dan nog met mate. Hij droomde van een land waar iedereen gelukkig zou zijn. Zijn droom werd werkelijkheid. Een staat werd gesticht: zeerovers land Libertatia. De Babylonische spraakverwarring aan boord werd opgelost — er waren Engelsen, Fransen, Hollanders en Italianen aan boord — doordat hij een soort Esperanto invoerde. Jarenlang bloeide dit zeeroversparadijs. Byron de grootste Engelse dichter schreef over hem:

He was the mildest-manner'd man

That ever scuttled ship or cut a throat.

Dit wil zeggen. Hij was de chiekste vent, die ooit een schip kelderde of een man de hals afsneed.

Welbeschouwd was Misson een ongelukkig mens. Hij wilde goed doen, hij probeerde geen kwaad te doen, maar hij slaagde er niet in. Hij had een beroep gekozen, waarin het onmogelijk was een eerlijk mens te blijven en hij had niet de moed dat beroep vaarwel te zeggen.

L. R.

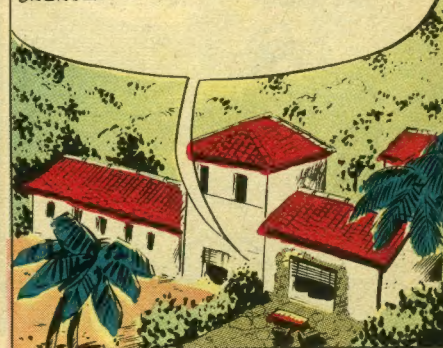
KIM DEVIL

HEEL EENVOUDIG, LATEN WE OVER LAND DEZELFDE WEG AFLEGGEN... DAN KOMEN WE ZONDER MANKEREN BIJ HET Vliegtuigswrak UIT.

HET TOESTEL IS STELLIG TIENTALLEN, NEE, HONDERDEN KILOMETER VAN ZIJN ROUTE NEERGESTORT. DIE WEG VOLGEN ZOU ONS GEEN STAP VERDER BRENGEN.

BEELDEN UIT DE
WERELDGESCHIEDENIS

Het Bronzen ZWAARD

De TIMOERS

HUGEND, DRUIDEND, STRUIKELEND, KLAUTERT
TIMOER DE OEVER OP. DE EERSTE KRO-
KODILLEN DIE HEM NAZITTEN ZIJN MAAR
ENKELE METERS VAN HEM AF.

HET IS DAG NU...
HET KAMP LIGT AAN
DE ANDERE KANT VAN
HET MEER... ZE ZUL-
LEN ME NIET
VINDEN...

DE VOLGENDE NACHT, TERWIJL ALEXAN-
DER AAN DE RAND VAN EEN GROOT
WOUD BINAKEERT, DWAALT EEN STILLE
SCHADUW VAN VUUR TOT VUUR EN
BUIGT OVER DE SLAPERS HEEN.

BROEDER!

TIMOER!

ZE ZEIDEN DAT JE DOOD
WAS! MAAR IK WIST WEL
DAT DE TALISMAN JE ZOU
BESCHERMEN!

BROER WIL
JE ME HEL-
PEN?

O, TIMOER, JE WEEET
BEST DAT MIJN LEVEN
JOU TOEBEHOORT!

IK WEEET ZEKER DAT
ANTIPHON DE WERKE-
LIJKE LEIDER VAN HET
KOMPLOT IS.

DE VOLGENDE DAGEN, TER-
WIJL HET LEGER ZIJN OPMAAR-
S MOEILIK VOORTZET DWAALT
TIMOERS BROER GEMELIJK
VAN GROEP TOT GROEP...

DIE EXPEDITIE IS EEN
WAANZIN. EN ALEXANDER ZELF IS
EEN DWAAS. ONZE LIJKEN
ZULLEN IN DIT VERWENSTE
AZIË WEGROTTEN.

MAAR OP
EEN AVOND.

JE PRAAT VEEL, GRIEK.
MAAR DURF JE OOK OP-
TREDEN? JE HAND
TEGEN ALEXANDER
OPHEFFEN?

